

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet udtalte:

”Efter kritik fra FN’s Menneskerettighedskomité den 2. maj 2018 har Flygtningenævnet genoptaget behandlingen af sagen, hvor nævnet den [...] september 2013 stadfæstede Udlændingestyrelsens afgørelse af [...] juni 2013 om ikke at meddele ansøgeren asyl.

Komitéens udtalelse af 2. maj 2018 er ikke retligt bindende. Det tilkommer således også efter sagens genoptagelse den kompetente danske myndighed, Flygtningenævnet, at træffe afgørelse om, hvorvidt ansøgeren har sandsynliggjort, at han har et asylmotiv, der giver grundlag for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

Af Flygtningenævnets afgørelse af [...] september 2013 fremgår, at ansøgeren er etnisk han og protestant fra [...], Kina. Nævnet lagde til grund, at ansøgeren, som forklaret, fra 1998 til 2001 var medlem af og politisk aktiv for en regimekritisk organisation. Ansøgeren forklarede ifølge afgørelsen fra 2013 nærmere, at han på sin arbejdsplads var ansat som revisor i en statslig virksomhed. Han foranledigede, at nogle varer blev overfakturerede, og at der derved blev kanaliseret adskillige mio. Hong Kong-dollars ind i Kina til den politiske organisation. Fremgangsmåden var til dels ansøgerens ide. Beslutningen blev truffet sammen med ansøgerens leder [A] og [B] fra organisationens øverste ledelse. I 2011 blev ansøgeren og [A] arresteret. Myndighederne mistænkte dem for omhandlede overbetaling, som de tilsyneladende så som en slags bestikkelse, hvor de overfakturerede beløb endte hos virksomhedens ledelse. Det lykkedes imidlertid ikke myndighederne at bevise noget, og ansøgeren blev derfor løsladt efter ca. seks måneder, hvorunder han blev udsat for tortur, der svækkede hans hukommelse. Efter løsladelsen måtte ansøgeren på grund af sin svækkede tilstand tage andet og mindre belastende arbejde. Han fortsatte med at være aktiv for den politiske organisation, der brugte kirken som et skalkeskjul. Hans nye opgave bestod i at rekruttere nye medlemmer til organisationen i forbindelse med sammenkomster og møder, der blev holdt i kirkeligt regi. Ansøgeren viste i den forbindelse de nye potentielle medlemmer videoer med sløret, regimekritisk indhold. Ansøgeren var med til at skrive kirkens hjemmeside og var hemmeligt redaktør heraf. Deres møder blev flere gange afbrudt af politiet, der tog billeder af deltagerne, herunder ansøgeren. Ansøgerens arbejde var vigtigt for organisationen, men han var langt nede i hierarkiet.

Af 2013-sagens bilag fremgik, at ansøgerens to søstre, der begge havde været politisk aktive, fik asyl i Danmark i henholdsvis 1992 og 1997, samt at ansøgeren den [...] 2012 fik udstedt pas. Fem dage senere fik ansøgerens ældste søn ligeledes et pas. I [...] 2012 fik ansøgeren notarpåtegning på erklæring fra drengens mor, hvori hun dagen før samtykkede i, at ansøgeren måtte tage sønnen med på besøg i Danmark. Ansøgeren har endvidere fremlagt dokument af den [...] 2012, hvori han inviteres til at komme til Danmark. Der foreligger også en erklæring fra ansøgers arbejdsgiver med oplysning om, at ansøgeren har været ansat i seks måneder med en månedsløn på 6.600 RBM yuan, og at han er bevilget ferie fra den [...] 2012 til den [...] 2013 med henblik på besøg i Danmark. Fra sønnens skole foreligger erklæring om, at sønnen havde fået ferie fra den [...] 2012 til den [...] 2013, hvor han skulle med sin far til Danmark. En visumansøgning fra ansøger er dateret den [...] 2012. Af passet ses, at han fik visum dage den [...] med gyldighed fra den [...] 2012 til den [...] 2013 samt at ansøgeren den [...] 2012 udrejste legalt.

Ansøgeren forklarede i 2013 videre om et forløb fra [...] 2012, som imidlertid ikke indebar, at Flygtningenævnets flertal kunne lægge til grund, at ansøgeren efter sin udrejse var kommet i

myndighedernes søgelys på en sådan måde, at han ved en eventuel tilbagevenden til Kina risikerede asylrelevant forfølgelse.

Ansøgeren forklarede om dette forløb, at [A] i [...] 2012 fortalte ham, at der havde været et organisationsmøde i Shanghai, hvor alle deltagerne, herunder [B] og andre ledere var blevet anholdt, samt at [A]s hustru, der fortsat arbejdede i den virksomhed, hvor ansøgeren og [A] havde arbejdede i 2001, havde hørt, at myndighederne igen så på overfaktureringssagen. Der var fra centralt hold kommet fokus på bestikkelsessager, og de lokale myndigheder blev angiveligt bebrejdet, at de ikke havde afsløret nok. Ansøgeren havde godt tre måneder forinden opsagt sin stilling, da hans arbejdsforpligtelser kolliderede med gruppemøder, ansøgeren gik til om tirsdagen. Han ophørte med sin aktivitet, men gik dog fortsat til gruppemøder, indtil politiet kom til sådant og tog billede af ham i [...] 2012. I organisationen holdt man øje med, hvem der var efterlyst, men organisationen ville gerne have haft ansøgeren hurtigere ud af Kina. Da ansøgeren søgte visum, viste det sig, at dette krævede, at han kunne fremvise dokumentation på, at han havde fået udbetalt løn de seneste tre måneder. Ansøgeren fik derefter et arbejde, og han fik efter tre måneder visum til Danmark. Den sene udrejse skyldtes også, at han var nødt til at vente på, at det blev arrangeret, at han kunne få sin ældste søn med ud af Kina. Han blev skilt fra sønnens mor den [...] 2012. Efter udrejsen oplyste hans tidligere ægtefælle, at politiet havde spurgt efter ham på hendes bopæl i [...] 2013. Politiet sagde, at han havde arrangeret ulovlige møder. Henvendelsen kan have sammenhæng med de fotos, politiet havde taget, eller med at visummet var udløbet. Politiet medtog ikke hans computer, som han i øvrigt havde tømt for indhold, da eks-hustruen sagde, det var hendes. I [...] 2013 kom politiet tilbage. Denne gang medtog de alt materiale med hans navn på.

Nævnets flertal lagde ved afgørelsen blandt andet vægt på længden af den tid, der gik fra [B] og de andre ledere angiveligt var blevet anholdt, til ansøgeren udrejste legalt og politiet senere skulle have rettet henvendelse på eks-hustruens bopæl. Flertallet fandt det efter det oplyste om ansøgerens angivelige position og profilering usandsynligt, at myndighedernes henvendelse i givet fald ikke var sket tidligere.

En anmodning om genoptagelse blev afslået af Flygtningenævnet den [...] september 2015. I anmodningen om genoptagelse blev blandt andet henvist til, at ansøgeren i Danmark havde deltaget i demonstrationer vendt mod styret i Kina samt at foto heraf kunne ses på internettet.

Over for FN-komitéen henvistes til, at ansøgeren i [...] 2015 blev ringet op af en leder i den politiske organisation, der oplyste, at [A] var blevet anholdt af kinesiske agenter i Hong Kong. Året før havde vedkommende telefonisk fortalt, at [A] var undsluppet til Taiwan. Lederen havde fået ansøgerens telefonnummer af hans eks-hustru. Lederen oplyste videre, at [navn på kirke] ([andet navn på kirke]), som ansøgeren havde været tilknyttet i Kina, var blevet lukket af de kinesiske myndigheder i [...] 2015, samt at den politiske organisation, [navn på organisation], havde indstillet sine aktiviteter.

Under sagens fornyede behandling i Flygtningenævnet i august 2018 har ansøgeren i det væsentlige gentaget sin tidligere afgivne forklaring. Han og [A] mente i [...] 2012, at de var i fare på grund af deres medvirken til at skaffe flere mio. dollars til organisationen fra 1998 til 2001, hvilket de havde gjort i samarbejde med den nu arresterede [B]. De frygtede imidlertid også, at deres efterfølgende aktiviteter i kirken og navnlig for den politiske organisation ville give dem alvorlige problemer. [B] havde også haft en overordnet rolle vedrørende disse aktiviteter, og [B] var bekendt med [A]s og ansøgerens aktiviteter. De regnede med, at illegal udrejse ville være forbundet med en stor risiko, samt at det for ansøgeren var sikrere at udrejse legalt med dansk visum, som de troede, ville kunne blive skaffet hurtigere, end det viste sig muligt. Efter samtalen med [A] begyndte ansøgeren at

forberede udrejsen, og han ophørte i det væsentlige med at være politisk aktiv på grund af frygt for myndighederne. Han ophørte dog først med at deltage i tirsdagsmøderne, da politiet fotograferede mødedeltagerne engang i [...] 2012. Da han i [...] 2012 havde fået pas, fik han på konsulatet at vide, at han kun kunne få visum, hvis han kunne dokumentere, at han havde arbejdet de sidste tre måneder. Det var organisationen, der derefter skaffede ham et arbejde. Han har oplyst, at han i Danmark i en række sammenhænge har tilkendegivet sin modstand mod det kinesiske styre, herunder på sin Facebookside under navnet [...]. Fotografiet, der viser hans deltagelse i en regimekritisk demonstration, kan også stadig ses på nettet.

Flygtningenævnet lægger ved sagens fornyede behandling, som hidtil, til grund, at ansøgeren i 2001 var tilbageholdt i seks måneder, hvor han blev udsat for tortur på grund af efterforskning vedrørende dispositioner, som ansøgeren rent faktisk havde foretaget, og som indebar, at den regimekritiske organisation fra udlandet blev tilført flere mio. Hong Kong-dollars.

Nævnet har herefter på ny overvejet, om det er tilstrækkeligt sandsynliggjort, at ansøgeren har været politisk aktiv, og at den betydelige overfakturering var et led heri, samt at ansøgeren også efter løsladelsen var aktiv for organisationen frem til 2012. I nævnet var der i 2013 enighed om, at det var tilfældet. Nævnet finder ikke, at der siden er fremkommet afgørende nye oplysninger til vurdering heraf. Ansøgerens forklaringer om sine politiske aktiviteter har under det langvarige forløb i det væsentlige været stringente, og ansøgeren har i nævnet i 2018 tillige kunnet svare sikkert på de stillede, til dels nye, spørgsmål. Efter en samlet vurdering, og ud fra princippet om benefit of the doubt, kan nævnet herefter fortsat også lægge denne del af ansøgerens forklaring til grund.

For så vidt angår forklaringen om begivenhederne fra [...] 2012 og et år frem bemærkes indledningsvist, at det ikke i sig selv findes usandsynligt, at flere ledere i organisationen, herunder [B], blev arresteret i forbindelse med et møde i Shanghai, samt at dette i givet fald efter nærmere efterforskning kunne føre til reel risiko for, at ansøgeren ligeledes ville blive arresteret. Dette skyldes navnlig ansøgerens væsentlige bistand vedrørende de ikke opklarede meget alvorlige økonomiske transaktioner, selv om disse lå 11 år tilbage i tiden. I vurderingen af risikoen kan også indgå ansøgerens efterfølgende årelange politiske aktivitet på et lavere niveau, herunder med rekrutteringsopgaver og redaktørarbejde, samt måske, at hans to søstre var politiske aktive, inden de flygtede.

Spørgsmålet er imidlertid, om den omstændighed, at ansøgeren udrejste legalt fem måneder senere, indebærer, at forklaringen om arrestationen af [B], og at den deraf følgende risiko for, at ansøgeren ville blive forfulgt, herefter bør tilsidesættes som usandsynlig.

Ansøgeren har herom forklaret, at han i den mellemliggende periode først væsentligt neddrolede sin politiske aktivitet og efter nogle uger helt indstillede denne, samt at han i de fem måneder var meget nervøs for at blive arresteret, men fandt at måtte stole på organisationen, der ikke mente, at ansøgeren skulle løbe risikoen ved at udrejse illegalt. Det hang sammen med, at de troede, at ansøgeren hurtigere end det viste sig muligt kunne skaffe et dansk visum. Endvidere kalkulerede ansøgeren med, at der nok ville gå lidt tid fra arrestationen af lederne i Shanghai til de fandt frem til ham, der jo var betydeligt mindre profileret, og som boede langt fra Shanghai. Ansøgeren foretog efter sin forklaring en række dispositioner for at forberede en legal udrejse, som i vidt omfang er underbygget af en række bilag. Han destruerede sit materiale om organisationen og dens medlemmer, som han havde opbevaret i sit hjem. Han søgte om pas og fik efter kort tid et pas til først sig selv og derefter til sin søn med [navn på sygdom], som hans ægtefælle angiveligt ikke kunne eller ville passe alene. Han søgte også om visum på konsulatet. Da dette krævede tre

måneders arbejde, skaffede organisationen ham arbejde i en udenlandsk ejet virksomhed, og han fik en erklæring fra arbejdsgiveren samt en invitation til at komme til Danmark. Ansøgeren og drengens mor blev skilt i [...] 2012, og ansøgeren skaffede så en erklæring fra hende om drengen, en notarerklæring og en skrivelse fra drengens skole. Derefter fik han visum til dem begge, og de udrejste så få dage efter gyldighedsperiodens start.

Herefter, og efter en vurdering af ansøgerens personlighed, baggrund og fremtræden i nævnet, finder nævnet nu, at forklaringen om arrestationen af [B], om at ansøgeren først udrejste fem måneder senere og valgte at udrejse legalt, samt om at dette viste sig at være muligt for ham, ikke bør afvises som værende usandsynlig.

Den omstændighed, at der, ud over forklaringen om to ransagninger hos ansøgerens tidligere ægtefælle i [...] 2013, ikke i sagen er oplysninger om efterforskningskrift i 2012/13, der har været rettet mod ansøgeren, fører efter nævnets opfattelse ikke til en anden vurdering.

Ansøgeren har dermed efter nævnets fornyede stillingtagen på tilstrækkelig vis sandsynliggjort sin forklaring også om perioden fra [...] 2012 og et år frem, og at han ved en tilbagevenden til sit hjemland vil være i reel risiko for at blive udsat for forfølgelse på grund af sine politiske aktiviteter.

Ansøgeren meddeles derfor opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1.”